

מס פהקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 571 יום ה' 3 במרץ 2011

השבוע בגיליון

פֶּרְסָמָה הצעת חוק מיסוי רווחי נפט // פקידי שומה חדשים : י-ם 3 ונתניה // פורסמו טפסי מיסוי מקרקעין //

החושד בקרובים לוקה בחקיקתו

מע"מ – ניכוי מע"מ מדמי הניהול עבור משרדים שטרם הושכרו // מ"ה – הפרשי הון בלתי מוסברים אצל בעלים של קבוצת כדורגל // מ"ה – האם הסכם שומה חוסם את זכות הערעור לביהמ"ש ?

כ- 4 מיליון נגבו במבצע בי-ם // משוב רוה"ח לרשות המסים // עוד פיצוח של יחידת יהלום // שכר עידוד גבוה ברשות המסים

עדכונים מהשטח

תאור

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פורסמה הצעת חוק מיסוי רווחי נפט

מסקנותיה הסופיות של בוועדה פורסמו בדו"ח הוועדה ביום 3.1.11. בהחלטה מס' 2762 מיום 23.1.2011 אימצה הממשלה באופן מלא את דו"ח הוועדה ואת מסקנותיה. החוק המוצע בא לעגן את העקרונות העיקריים שעליהם המליצה הוועדה, בחקיקה.

♦ ביום 23.2.11 פורסמה [הצעת חוק מיסוי רווחי נפט, התשע"א-2011](#).

הרקע לפרסום הצעת החוק היה מינויו של שר האוצר את הוועדה לבחינת המדיניות הפיסקלית בנושא משאבי נפט וגז בישראל בראשות פרופ' איתן ששינסקי. ביום 15.11.10 פרסמה הוועדה את טיוטת עיקרי המלצותיה להערות הציבור.

2 פקידי שומה חדשים: י-ם 3 ונתניה

♦ רו"ח גלעד תקוע (53) נבחר במכרז לתפקיד פקיד שומה ירושלים 3. תקוע, ששימש ב-6 השנים האחרונות כסגן פקיד שומה ירושלים 2 ובחמש השנים שלפניהן כסגן פקיד שומה ירושלים 3, הינו בעל תואר ראשון בחשבונאות וכלכלה מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

מערכת העיתון מאחלת הצלחה למינויים החדשים.

מנהל רשות המסים בישראל, יהודה נסרדישי, הודיע על שני מינויים בכירים ביחידות הרשות:

♦ רו"ח אילן עדני (44) נבחר במכרז לתפקיד פקיד שומה נתניה. עדני, שכיהן בחמש השנים האחרונות כסגן פקיד שומה נתניה, הינו בעל תואר שני בכלכלה ותואר ראשון בכלכלה, מינהל עסקים וחשבונאות מאוניברסיטת בן-גוריון בנגב.

פורסמו טפסי מיסוי מקרקעין

♦ מס' 7649: [בקשה לפטור ממס שבח במכירת דירת מגורים מזכה \(לפי חוק מיסוי מקרקעין- הגדלת ההיצע של דירות מגורים – הוראת שעה\)](#)

פורסמו טפסי מיסוי מקרקעין (רצ"ב קישוריות לנוחיותכם):

♦ מס' 7000: [הצהרת המוכר על מכירת דירת מגורים מזכה שאינה כוללת זכויות בנייה קיימות או צפויות ומבוקש בגינה פטור / הצהרת הרוכש על רכישת זכות במקרקעין.](#)

החושד בקרובים לוקה בחקיקתו

נדב הכהן, רו"ח

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

השעה, בהפרש שבין שווי המכירה לבין סכום התקרה, כשהוא מחולק בשווי המכירה;

◆ **במכירת דירת מגורים מזכה שלדעת המנהל התמורה המשתלמת בעדה הושפעה מזכויות לבנייה נוספת** – יהיה שווי המכירה, לעניין פסקאות (1) ו-(2), הסכום שיש לצפות לו ממכירה של הדירה ממוכר מרצון לקונה מרצון בלא הזכויות לבנייה הנוספת כאמור (בפסקה זו - סכום שווי הדירה); היה סכום שווי הדירה נמוך מהסכום לפי סעיף 49(א)(2) לחוק מיסוי מקרקעין, יהיה המוכר זכאי לפטור נוסף בשל הזכויות לבנייה נוספת כאמור לפי הוראות אותו סעיף; הוראות סעיף 49(א)(4), (א) ו-(ב) לחוק מיסוי מקרקעין יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין מכירה שחלות לגביה הוראות פסקה זו;

◆ **במכירת חלק מדירת מגורים מזכה** - יקראו את סכום התקרה באופן יחסי, בהתאם לחלקו של המוכר בדירת המגורים המזכה.

◆ פטור ממס, מלא או חלקי, יינתן לפי הוראת השעה למוכר אחד לא יותר מפעמיים.

לעניין זה יראו מוכר ובן זוגו, למעט בן זוג הגר דרך קבע בנפרד, וילדיהם שטרם מלאו להם 18 שנים, למעט ילדים נשואים – כמוכר אחד.

◆ הקלות המס שנסקרו ברשימה זו, לא יחולו, בין היתר, אם המכירה הינה לקרוב. בנוסף לכך, לא יינתן פטור ממס במכירת דירת מגורים מזכה, לפי הוראת השעה, אם הדירה נתקבלה בלא תמורה (בידי המוכר) בתקופה שמיום 1.11.2010 ועד ליום 31.12.2012.

◆ אנו סבורים, כי במתח הקיים, בין זכויות הנישומים לבין שאיפתו (הלגיטימית) של המחוקק למנוע "תרגילי מס", הופר גם הפעם שווי המשקל הרצוי וננקטו ע"י המחוקק אמצעי מניעה מרחיקי לכת, שלא לצורך.

נפרט כמה דוגמאות לכך:

◆ לא אחת מתבצעות עסקאות במקרקעין שכלל אינן מושפעות מהיחסים המיוחדים שבין הצדדים, בהתאם לשווי השוק של הזכויות הנמכרות.

◆ הדברים יפים במיוחד כשמדובר במקרקעין שהיו בבעלות משותפת, ולצדדים הוקנתה זכות סירוב מלכתחילה.

◆ במקרים קיצוניים במיוחד המכירה כלל אינה רצונית, ומתבצעת באמצעות בעלי תפקידים שמונו על ידי בית המשפט.

◆ בכל המקרים הללו (ודומיהם) מן הראוי להימנע מצעדי ענישה פיסקאליים, בדמותם של אמצעי מניעה מיותרים, מה גם כאשר בחוק מיסוי המקרקעין נכלל סעיף מפורש (שמספרו 84), המתיר למנהל, בלאו הכי, להתעלם מכל הפחתת מס בלתי נאותה, גם אם אינה נוגדת את החוק.

◆ נראה, כי אמרת חז"ל (החושד בכשרים לוקה בגופו), שבאה להזהיר מהטלת חשדות שאין להם ביסוס, אינה משמשת נר לרגלי המחוקק.

◆ יתרה מכך, למרות שבית המשפט העליון אמר את דברו, בעניין הזכאות לחישוב מס נפרד (במקרים הראויים) על אף חזקת התלות שנקבעה בהוראות סעיף 66(ד) לפקודת מס הכנסה, ממשך המחוקק למנוע באופן גורף הקלות מס לגיטימיות, במקרים לא מעטים, רק משום שמדובר בהתקשרויות עם קרובים.

◆ ביום 24.2.2011 נתפרסמה הוראת השעה להגדלת ההיצע של דירות מגורים, הכוללת (בין היתר) שתי הקלות מס פוטנציאליות, ושוב מצאנו כי עסקאות עם קרובים הוחרגו מלכתחילה ממסגרת הקלות המס הללו.

◆ הקלת מס אחת הוענקה ליחיד (לרבות לחברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א. לפקודה), אשר ימכור מיום 15.11.2010 ועד ליום 31.12.2011 זכות במקרקעין, שלגביה קיימת תכנית בניה המתירה בניה של 8 דירות מגורים לפחות, שיום רכישתה לא לפני 1.4.1961 ולא לאחרי 6.11.2011, ובלבד שלא יאוחר מתום 36 חודשים מיום המכירה תסתיים בנייתן של 80% לפחות מהדירות המיועדות לשמש למגורים לפי תכנית הבניה החלה במועד סיום הבניה, או של 8 דירות, לפי הגבוה שבהם.

◆ היה ויתקיימו כל התנאים הללו, יהיה המוכר חייב במס בשיעור של 20% (לכל היותר) על השבח הריאלי, ממכירת הזכות במקרקעין כאמור.

◆ במאמר מוסגר נציין, כי על השבח ממכירת זכות במקרקעין שיום רכישתה לפני 1.4.1961 חל בלאו הכי מס בשיעור מוגבל (שאינו עולה על 20%), אך המס מחושב במקרה כזה מהסכום הנומינלי ולא מהשבח הריאלי.

◆ הקלת המס השנייה עוסקת במי שימכור את כל הזכויות שיש לו ב"דירת מגורים מזכה" (דירת מגורים או חלק ממנה בבעלות יחיד או בחכירתו, המשמשת או מיועדת למגורים לפי טיבה, שבנייתה נסתיימה, שאיננה "מלאי עסקי", אשר שימשה בעיקרה למגורים – לרבות שימושים לגיטימיים נוספים שנקבעו בחוק – בארבע השנים שקדמו למכירתה, או בארבע חמישיות מהתקופה שבשלה מחושב השבח), בתקופה שמיום 1.1.2011 ועד ליום 31.12.2012 (להלן: "התקופה הקובעת").

◆ מכירתה של דירת מגורים מזכה, בתקופה הקובעת, תעניק למוכר פטור פוטנציאלי נוסף (מלא או חלקי) ממס שבח (שאיננו אמור לפגוע במהלך התקופה הקובעת במסלולים הקיימים, המתירים מכירת מגורים מזכה בפטור ממס שבח) כלהלן:

◆ היה שווי המכירה עד לסכום של 2,200,000 שקלים חדשים (סכום התקרה) - תהיה המכירה פטורה ממס;

◆ עלה שווי המכירה על סכום התקרה - יחויב המוכר במס בסכום המתקבל מהכפלת סכום המס שהיה עליו לשלם במכירת הדירה, אלמלא הוראת

העיתון המקצועי לענייני מסים
 חודש בחודשו, במהלך ארבע שנים, מבלי שהייתה ציפייה או סיכוי סביר ששטחי המשרדים יושכרו, או שיעשה בהם שימוש אחר.

ביהמ"ש המחוזי בת"א - יפו כ' הש' א.אורנשטיין

◆ לדעת ביהמ"ש אחד העקרונות עליהם מושתת חוק מע"מ, הינו "עקרון ההקבלה", קרי הקשר בין החיוב במס לבין ניכוי התשומות. דהיינו, העוסק רשאי לנכות מס תשומות רק באם קיים קשר סיבתי בין התשומה לבין העסקה החייבת במס. שאלת החלת עקרון ההקבלה, נדונה בהרחבה בע"א 1651/08 צביון בע"מ נ' ממונה מע"מ גוש דן. שם קבע ביהמ"ש כי לעקרון ההקבלה, מעמד בכורה, והוא עומד בבסיס סעיף 41 לחוק מע"מ, ולכן יש לתת לו פרשנות מרחיבה, ולפיה הסעיף חל גם על תשומות העשויות לשמש בעסקה עתידית חייבת במס. המבחן ההסתברותי באשר להתממשות העסקה העתידית אותו יש ליישם בעת ניכוי התשומות העתידיות הוא של הסתברות גבוהה. לצורך בחינה זו הציב ביהמ"ש מספר קריטריונים אשר ישמשו לצורך בחינת קיומה של הסתברות גבוהה, ובין אלה: בחינת קיומה של תכנית עסקית, בענייננו הוכח שהמערערת אכן רכשה את הנכס רק לשם השכרתו. מבחינת מהות העסק, המערערת הוכיחה כי עיסוקה הינו רק בהשכרת שטחי מסחר. מבחינת מימד הזמן, פרק זמן של 4 שנים בשוק נדל"ן, שלאחריו הושכרו המשרדים אינו יכול להיחשב "עתיד רחוק". אשר למידת בקיאותו ומקצועיותו של מבקש הניכוי, המערערת נמצאת בבעלות חברת נדל"ן גדולה והיא אף מסרה את הטיפול בניהול הנכס לחברה מקצועית בענף הנדל"ן.

◆ אשר למצב השוק הוכח, כי משיקולים נכונים בחרה המערערת שלא להשכיר את המשרדים בשנים נשוא הערעור, מחמת שדמי השכירות היו נמוכים ואף הוכח, כי ציפיית המערערת שדמי השכירות יעלו, אכן ארעה בפועל. לדעת ביהמ"ש גם לפי מבחן "כלל הנסיבות", יחד עם שורת ההיגיון והשכל הישר תומכים בקבלת עמדת המערערת. שכן מדובר בחברה עסקית, בבעלות גורמים פרטיים הבקיאים בשוק המקרקעין, וחזקה עליהם שיעדיפו להשכיר את הנכס ולהנות מדמי שכירות, מאשר שהנכס יעמוד ריק, ללא קבלת כל תשואה, לא כל שכן שהם מחויבים להמשיך לשלם דמי ניהול בהתעלם מאי קבלת דמי שכירות. זאת ועוד, עסקינן בהוצאות שהן בגדר חובה שעל המערערת לשאת בהן, כבעלת נכס בבניין, מעצם היותה בעלת שטח המשרדים, ולשם שמירה על רכושה. ולפיכך מותר למערערת לנכות את מלוא מס התשומות נשוא הערעור.

התוצאה:

◆ הערעור מתקבל

ניתן ביום 23.2.11

ב"כ המערערת: עו"ד מיכל סולומונוביץ

ב"כ המשיב: עו"ד גלית פואה, פרק' מחוז ת"א

ניכוי מע"מ מדמי הניהול עבור משרדים שטרם הושכרו
ע"מ 08-1176 לפריס אחזקות בע"מ נ' מע"מ גוש דן
ירון הרוש, עו"ד

◆ המחלוקת נשוא הערעור עוסקת בשאלת פרשנות סעיף 41 לחוק מע"מ, באשר לזכות עוסק, בעל משרדים המיועדים להשכרה, לנכות מס תשומות מדמי ניהול ששולמו על ידו, לחברת הניהול של הבניין, בתקופה בה לא הושכרו המשרדים.

◆ המערערת רכשה מספר קומות משרדים, 64 מקומות חניה וכן מחסנים, בבניין שהיה באותה עת בהליכי בנייה. לעמדת המערערת, כוונתה בעת הרכישה הייתה להשכיר את הנכס לשימוש מסחרי. לפיכך, ניכתה המערערת את מס התשומות, בגין רכישת הנכס, כבר בעת הרכישה, ומבלי שיש מחלוקת עם המשיב לעניין זה. המערערת קיבלה את החזקה בנכס אך לא השכירה את המשרדים, אלא רק את מקומות החניה והמחסנים. שטחי המשרדים, עמדו למעשה ריקים במשך כארבע שנים. במהלך התקופה בה עמדו המשרדים ריקים, שילמה המערערת דמי ניהול, וניכתה את מס התשומות ששילמה עבור דמי הניהול.

◆ בביקורת שגרתית של המשיב באוגוסט 2007, ולאחר שמצא, כי המערערת לא השכירה את המשרדים במשך כארבע שנים, החליט המנהל כי אין מקום להתיר ניכוי התשומות מדמי הניהול, אלא רק מעת השכרת המשרדים. המערערת טוענת כי יש להכיר בתשומות בגין דמי הניהול גם ביחס לתקופה בה המשרדים עמדו ריקים שכן הנכס נועד להשכרה ושימוש נדל"ן, כבר מלכתחילה. משכך, עומדת המערערת לטענתה בהוראת סעיף 41 לחוק מע"מ לפיו: "אין לנכות מס על תשומות אלא אם הן לשימוש בעסקה החייבת במס", והפרשנות שניתנה לו בהלכה. לטענת המערערת לא יכולה להיות מחלוקת לגבי רכיב דמי הניהול ביחס למקומות החניה והמחסנים שהושכרו, היא זכאית לניכוי התשומות, שכן שטחים אלה הושכרו סמוך לקבלת החזקה בנכס. המערערת סבורה כי בשים לב לכך, שהתשומות הן אגביות לכלל עסקת רכישת הנכס, שכן הן משמשות גם בהמשך השימוש בנכס, יש לאפשר בידה את ניכוי התשומות בעת ביצוע תשלום דמי הניהול, גם אם הן תשמשנה את העוסק רק בעסקת שכירות עתידית החייבת מס. לעניין זה סבורה המערערת שיש להחיל את הפירוש הליברלי שנקבע בהלכה, להגדרת מס תשומות בסעיף 1 לחוק מע"מ. לכל היותר טוענת המערערת שעליה להוכיח כי קיימת הסתברות ברמה גבוהה שתבצע בעתיד עסקה החייבת במע"מ, ומאחר שהוכיחה זאת, יש להתיר את הניכוי.

◆ המשיב טוען, כי על מנת שהעוסק יהיה רשאי לנכות את התשומות, עליו להוכיח כי הן נועדו לשימוש ספציפי בעסקה החייבת במס. לטעמו, כאשר מדובר בתשומות שהן בבחינת השקעה ארוכת טווח ותשומות המשמשות בעסקה עתידית, על העוסק להוכיח בהסתברות גבוהה, שעסקה כאמור עומדת להתבצע וכי אין מדובר בהנחה ספקולטיבית, כאשר המועד הקובע הוא מועד רכישת התשומות. במקרה הנדון, גורס המשיב, דמי הניהול שולמו מדי

הפרשי הון בלתי מוסברים אצל בעלים של קבוצת כדורגל עמ (ב"ש) 518-08 זינו אליהו נ' פ"ש באר שבע איננה אייזנברג, משפטנית

בספרי הנהלת החשבונות של העמותה שהשליטה המוחלטת בה הייתה, בכל השנים הרלוונטיות, בידי המערער ובידיו בלבד.

ביהמ"ש לא קיבל את טענת המערער, כי הכספים שהוזרמו לקבוצה ואשר בגינם הוצא שטר ההון ונרשמה יתרת הלוואת הבעלים בכרססת, מקורם אינו בכספיו שלו אלא, בכספים שמקורם בחשבון הבנק הנפרד שהיה לקבוצת הנוער של הפועל באר שבע. חשבון בנק זה נפתח מלכתחילה והיה כל העת תחת שמו של המערער אישית.

◆ **המשיב מצא** בשומה מכונית, נוספת על מכונית ניסאן, שהייתה לטענתו בבעלות המערער נכון ליום הצהרת ההון, ושגם היא הושמטה על ידו מההצהרה.

טענת המערער הינה, כי במועד הרלוונטי הני"ל לא הייתה בבעלותו מכונית שכזו. המשיב לא צירף לראיותיו מסמך כלשהו לתמיכת טענתו, כי רכב שכזה היה בבעלות המערער, או כי רכב שכזה היה רשום בבעלות מאן דהוא אחר בנאמנות עבור המערער.

◆ ביהמ"ש קיבל בנקודה זו את ערעורו של המערער ומורה כי הסכום שיוחס כחלק מהונו של המערער – יבוטל. בתקופה הרלבנטית לשומות שהו המערער ורעייתו בחו"ל, 280 יום.

ביהמ"ש בחן את טענתו זו של המערער אל מול תאריכי ומועדי 56 הטיסות שטסו הוא ורעייתו ו-280 הימים ששהו בחו"ל, וכן הטיסות הרבות בהן טסה אישתו בנפרד ליעדים אחרים ונוספים. כל אלה מלמדים כי החפיפה הנטענת על ידי המערער בסיכומיו בין כל נסיעותיו ונסיעות רעייתו, לחו"ל, לנסיעות הפועל באר שבע, איננה אלא חפיפה חלקית ומצומצמת ביותר.

טענת המשיב, כי יש להוסיף סכומים נוספים מעבר להלוואת הבעלים ושטר ההון

◆ **ביהמ"ש קבע** לאחר בחינת הדברים, כי אינו מוצא מקום לקבל טענת המשיב בעניין, כי מעבר לנכסי המערער המתבטאים בשטר ההון (4 מליון ₪) ויתרת הלוואת הבעלים (כ- 1.5 מליון ₪) הוזרמו כספים נוספים מצדו לקבוצת הפועל באר שבע וזאת במסגרת הזרמת כספי "אימוץ בעלים" שבאה לידי ביטוי בהעמדת מימון לקבוצת הפועל באר שבע על ידי תאגידי שונים שבשליטת המערער או הקשורים בו.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה חלקית.

ניתן ביום 22.02.11

ב"כ המערער: עוה"ד א. ברזילי ואח'
ב"כ המשיב: עוה"ד אמנון שילה

◆ הרקע למחלוקת העיקרית הינו בתקופת פעילותו של המערער, איש עסקים באר שבע, כבעלים וכיו"ר קבוצת הכדורגל הפועל באר שבע – הנמנית על ליגת העל.

בשנת 1997 נערך הסכם בין המערער לבין מר אליעזר להב ובו העביר להב למערער את השליטה המלאה במועדון. בהסכם הרכישה, פורטו התחייבויותיו השונות של המערער להסרת כל התחייבויותיו האישיות של להב לקבוצה – תוך העברתן למערער ובמקביל להסבת "הלוואות הבעלים" שהעמיד להב לקבוצה לטובת המערער.

לאור זאת ובהעדר הסבר סביר למקור ההון והנכסים הנ"ל, ייחס המשיב סכום זה במלואו כהכנסות חייבות שהיו למערער בשנות המס נשוא ערעור ואשר לא נכללו בדוחותיו.

◆ **המערער טוען** כנגד המשיב, כי אין ללמוד מאומה מכרססת הלוואות הבעלים ומשטר ההון הנ"ל.

לטענתו, שטר ההון איננו אלא מסמך פורמלי שנערך לדרישות ההתאחדות לכדורגל – ותאגידי הבקרה הפועלים מטעמה – אולם אין בשטר ההון כדי להעיד על הלוואות בעלים או הזרמת הון מהמערער לקבוצה. לטענת המערער משלא נפסלו ספריו – חובת הראיה הינה על המשיב. המשיב טוען כנגדו, כי משהמדובר בסוגיה שהינה לבר פנקסית – נותר נטל הראיה על כתפי המערער.

עוד טוען המשיב, לפסיקה לפיה נטל הראיה בענין הסברים נטענים של נישום להפרשי או השמטות הון – מוטל על הנישום הטוען להסברים אלה.

ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע – כב' הנשיא י. אלון:

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי לענין יתרת הלוואת הבעלים, הרשומה במסמכי העמותה, המחלוקת איננה על עצם הרישום אלא על תוכנו הכלכלי ומשמעותו החיובית.

המערער הלווה לקבוצת הפועל ב"ש ארבעה מליון ש"ח. יתרת תנאי המסמך עוסקים בתנאים המאוד מגבילים שמטילה ההתאחדות לכדורגל על המלווה בפרעון ההלוואה.

◆ טענתו של המערער כי על אף קביעות כה ברורות ומפורשות של שטר ההון הוא איננו מלווה, הקבוצה אינה לווה ו-4 מליון ש"ח לא ניתנו כלל – טעונה מטבע הדברים הוכחה כבדת משקל.

המערער טען, כי הזרים הון אישי שלו לקבוצה בסכומים העולים בהרבה על סכום שטר ההון.

שטר ההון בסך 4 מליון ש"ח אינו משקף אלא חלק בלבד מכספי המערער שהועברו על ידו כהלוואות לקבוצה ואשר הוא מצפה לפרעונם ביום מן הימים.

◆ **ביהמ"ש ציין**, כי המדובר בשלל גרסאות המבקשות, רובן, ככולן, להסתמך על הכאוס השורר

האם הסכם שומה חוסם את זכות הערעור לביהמ"ש ?
ע"מ 10-02-40516 שמעוני בע"מ נ' היחידה הארצית לשומה
אפרת מויאל, עו"ד

בבואם לערוך את הסכם השומה, קבעו הצדדים כי על אף שבין המערערת לבין המשיב נתגלעו מחלוקות, מוסכם עליהם כי בתנאים מסוימים, תוכל המערערת בכל זאת לפנות לבית המשפט בהודעת ערעור. בתוך כך, היה ידוע לצדדים כי בסוגית ההוצאות המימון, יכול ועמדת המשיב עשויה להשתנות בעת פרסום חוזר מקצועי, והוסכם בסעיף 8 להסכם כי אם יפורסם, תהא למערערת האפשרות לפנות למשיב בבקשה לבחון מחדש את סוגית הוצאות המימון בתיק. במקרה ובו תשתנה עמדת המשיב, שמורה הזכות למערערת לפנות לבית המשפט בהודעת ערעור, לבחינת שקול דעתו של המשיב, על בסיס המדיניות החדשה.

◆ לשונו של סעיף 8 להסכם השומה ברור ואינו משתמע לשני כיוונים, אפשרות הפניה לערכאות נועדה רק במקרה בו יפורסם חוזר המשנה את המדיניות בנושא סוגית הוצאות המימון ורק אז הפעלת שיקול דעתו של המשיב עקב פרסום השינוי בחוזר תיבחן מחדש. הואיל ודבר לא השתנה לא נוצר הצורך בהפעלת סעיף 8. באם רצתה המערערת להמשיך ולחלוק על עמדת המשיב בשאלת הוצאות המימון, היו פתוחות בפניה מספר אפשרויות, כגון, להגיע להבנות בנושאים שאינם במוקד המחלוקת, ואת המחלוקת בנושא הוצאות המימון להביא לדיון במסגרת ערעור מס. בעניין בקשת הארכת פרק הזמן הנקוב בהסכם, סעיף 147 לפקודה מעניק את האפשרות, בסוגיות שלגביהן נחתם הסכם, לדון מחדש בשומה כעבור לא יותר משנה. סעיף זה אף מתיר למנהל המס שלא להיעתר לבקשת הנישום לפתוח את השומה בחלוף עד שנה. במקרה דנן ניתנה אפשרות זו בהתקיימות התנאי שלהלן, ואין להאריך מועד זה מעבר לשנה. ועוד, לא ניתן לקבל את הטענה כי המשיב "אשם" באי פרסום החוזר החדש מהטעם של חסימת המערערת דווקא מפניה לערכאות. מאחר ועיכובים בפרסומים של חוזרים מקצועיים מתרחשים לעיתים בשל הצורך בבחינה חוזרת ונשנית של הסוגיה לצורך גיבוש עמדה.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה
ניתן ביום 23.02.11
ב"כ המערער: לא צוין
ב"כ המשיב: לא צוין

◆ הסוגיה העקרית העומדת בבסיס פסק הדין הינה בקשתה של המערערת כי הסכם השומה שנערך בינה לבין המשיב מכוח סעיף 152 (א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן-"הפקודה") תזכה אותה ביכולת ערעור בפני ביהמ"ש לפי סעיף 153 לפקודה, המקנה לנישום זכות ערעור רק בנוגע לשומות שהוצאו מכוח סעיף 152 (ב) לפקודה.

◆ רקע עובדתי: בין המערערת למשיב נתחם הסכם שומה בתאריך 26.2.09 בנוגע לשנות המס 2003-2005. בסעיף 8 להסכם השומה נאמר: " במידה ותפורסם במהלך שנה מיום חתימת הסכם זה הוראת ביצוע המשנה את פרשנות רשות המסים לדרך העמסת הוצאות המימון על נכסים לא מניבים, תהא לחברה הזכות לתבוע עיון מחדש בהחלטה בגין סוגיית אי התרת הוצאות המימון. כמו כן לחברה תהא הזכות לערער לבית המשפט על החלטת פקיד השומה בעמ"ה בעניין זה."

הסעיף קבע, לגבי סוגיית הוצאות המימון, השנויה במחלוקת בין הצדדים, שאם תשתנה מדיניות המשיב בנושא, ויפורסם חוזר חדש בתוך שנה מיום חתימת ההסכם, תהא המערערת זכאית לפנות למשיב ע"מ לבחון מחדש את סוגיית הוצאות המימון בתיק וכן לפנות בהודעת ערעור לבחינת שיקול דעת המשיב, על בסיס המדיניות החדשה לביהמ"ש. משלא פורסם חוזר מקצועי המציג שינוי במדיניות המשיב, לקראת תום המועד הנקוב בהסכם השומה, המערערת פנתה למשיב בבקשה להאריך את המועד שנקבע בהסכם השומה בשנה נוספת ונענתה בשלילה.

◆ לטענת המשיב, יש לדחות את הערעור על הסף בשל קיומו של הסכם השומה בין הצדדים, החוסם את המערערת מלהגיש הודעת ערעור על השומה לפי סעיף 153 לפקודה. יתר על כן, הואיל ומדיניות המשיב לא השתנתה בתוך הזמן הקבוע, לא נוצר הצורך בהפעלת סעיף 8 להסכם.

◆ לטענת המערערת, הסכם השומה אינו יכול להוות מכשלה בפני הזכות להעמיד את שיקול דעת המשיב לבחינת ערכאה משפטית, כאשר לעניות דעתה פרשנות לשון הסכם השומה מזכה אותה בפניה בהליך ערעור מס לביהמ"ש. המערערת סבורה כי מפרשנות סעיף 8 להסכם עולה כי נתונה לה הזכות להגיש הודעת ערעור בין אם יצא החוזר ובין אם לא.

ביהמ"ש המחוזי בת"א - כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ בהמ"ש קבע כי אין בידו לקבל את עמדת המערערת שכן הסכם שומה מכוח סעיף 152 (א) לפקודה אינו בר ערעור. בפסיקה הוכרה אפשרות ערעור כאשר מדובר ביישום לקוי של הסכם השומה או כאשר קם הצורך בהתערבות משפטית, אך לא כך במקרה דנן.

עוד פיצוח של יחידת יהלום

חוקרי ובלשי היחידה המרכזית של משטרת ירושלים בשיתוף יחידת יהלום היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה ברשות המסים בישראל, פיצחו ארגון פשיעה ירושלמי בראשו עמד, על פי החשד, יצחק בר מוחא, המרצה עונש מאסר בכלא רימונים מזה שמונה שנים. על פי החשד, הוא וחברים בארגון, בהם אשתו אווליון, הטילו אימה באזור ירושלים, מרכז הארץ ודרומה על אנשים שלוו מהם כספים בשוק האפור, נקטו במעשי אלימות חמורים נגדם, היכו אותם, השליכו רימוני הלם לעבר בתיהם ואף ניסו "להוריד" מהכביש לווים שלא עמדו בפירעון. החקירה נפתחה לפני כשמונה חודשים, בעקבות מידע מודיעיני רב שהצטבר ביחידה המרכזית על חשדות לכאורה נגד חברי הארגון בראשותו של איציק בר מוחא. עם קבלת המידע החלה חקירה משותפת וסמויה עם יחידת יהלום ברשות המסים ומהחקירה עלה, כי מדובר בארגון פשיעה המתקיים בין היתר מהלוואות בשוק האפור למאות לווים בריבית בשיעורים גבוהים ביותר של עד 200% לשנה, גביית חובות מהימורים אותם מנהלים חברי הארגון והלבנת הון. על פי הערכת רשות המסים היקף ההלוואות של הארגון עמד על למעלה מ-3 מיליון ₪ והכנסות הריבית בגינן עמדו על למעלה ממאות אלפי ₪ בחודש. מחקירת רשות המסים עלה כי החשודים לא ניהלו פנקסי חשבונות או רשומות אחרת ולא דיווחו לרשות המסים על פעילותם הכלכלית ועל הכנסותיהם. חקירת המקרה עדיין נמשכת וצפויים מעצרים נוספים וכן הגשת כתבי אישום נגדם.

שכר עידוד גבוה ברשות המסים

מבדיקת העיתון "כלכליסט" לתקציב שכר העידוד בשנת 2011, עולה, כי ברשות המסים מקבלים בממוצע את שכר העידוד הגבוה ביותר לעובד מבין כל משרדי הממשלה, כ-15,969 ש"ח. שכר עידוד הינו תוספת שכר המשולמת למי שתפוקתו גבוהה מעבר למכסות שנקבעו. מתוך 5,360 עובדים ברשות המסים, רק כ-100 משפטינים אינם מקבלים שכר עידוד, וזאת לפי החלטת נציבות שירות המדינה. בנוסף, נכתב ב"כלכליסט" כי מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס החל לאחרונה לבדוק את נושא שכר העידוד, ואף ביקש נתונים בנושא מהממונה על השכר במשרד האוצר.

כ-4 מיליון נגבו במבצע בי-ם

בשבוע שעבר ערך משרד השומה ירושלים 2 מבצע, שמטרתו העיקריות הן הגברת אכיפה והרתעה באמצעות הגברת הנוכחות בשטח. במבצע זה, שכונה "מחצית השקל" נערכו ביקורות ופעילות אכיפה במזרח ירושלים כולל העיר העתיקה ובעוטף ירושלים, באזורים גבעת זאב, מעלה אדומים, אבו גוש, וביתר עלית. מבצע זה התמקד בעסקים שונים בתחום המסחר. במבצע השתתפו 49 עובדים ו-27 שוטרים ונערכו 69 ביקורות בעסקים. כ-28% מהביקורות נמצא אי רישום תקבולים וב-16% נמצאו ליקויים מהותיים בניהול ספרים. כהכנה למבצע נערכו רשימות של העסקים המיועדים לביקורת לפי הענפים, האזורים, מידע מוקדם ודרישות של השומה ונערכו קניות ביקורת מקדימות. ולקראת פעולות אכיפת הגביה נערכו הכנות באזור מזרח ירושלים בסיוע מאבטחים; במסגרת אכיפת הגביה טופלו 32 חייבים, נגבו למעלה מ-4 מיליון ₪, ועוקל ציוד וסחורות של 3 חייבים. פקיד שומה ירושלים 2, שוקי יעקבי, הבהיר כי תיקים בהם נמצאו ליקויים ישולבו בתכנית העבודה בשומה ובמקרים המתאימים הם יטופלו במישור הפלילי.

משוב רה"ח לרשות המסים

לשכת רואי חשבון ורשות המסים מחדשות את משוב השירות במשרדי מס הכנסה ומע"מ, שבדק את איכות השירות שמקבלים אלפי רואי חשבון מייצגים בעשרות משרדי שומה ותחנות מע"מ בכל הארץ. השאלונים מופצים בימים אלה ל-12 אלף חברי הלשכה בגיליון ממוחשב המאפשר למשיבים להישאר אנונימיים. חברי הלשכה יתבקשו לדרג ולציין עד ה-20 במרץ, את איכות השירות בשלוש תחנות מע"מ וחמישה משרדי שומה לבחירתם. בין הנושאים בהם יידרשו רואי החשבון לתת ציון: זמן ההמתנה בתור, זמן התגובה לפנייה בכתב, זמן המתנה למענה טלפוני, אדיבות נותני השירות, מתן פתרון הולם תוך התחשבות בבעיות לקוחות המייצג, מתן נימוקים מספקים להחלטות לרבות נימוקי שומה, איכות הטיפול המקצועי, הקפדה על דרישות חוקיות ויישום נהלי עבודה. היוזמה לחידוש המשוב הינה של רה"ח עופר מנירב, יו"ר ועדת הקשר עם רשות המסים של הלשכה, שהציע את חידוש המשוב למנהל רשות המסים, יהודה נסרדישי, וקיבל את הסכמתו למהלך. למכתב הנלווה ולסקר לחץ כאן <<

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733-03, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.